

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 30-09-2020

Αριθμός Απόφασης: 1516

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νίκη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@aade.gr
Url : www.aade.gr

**ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013).
 - β. Του άρθρου 11 της με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκ. Δ.ΟΡΓ.Α1036960ΕΞ2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ968Β/22-03-2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».
 - γ. Της Απόφασης ΠΟΛ.1064/28-04-2017 του Γ.Γ.Δ.Ε. (ΦΕΚ55Β/16-01-2014).
2. Την Εγκύκλιο ΠΟΛ.1069/04-03-2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ.1126366ΕΞ2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».
4. Την Α 1122/29-05-2020 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, με την οποία ορίζεται παράταση της προθεσμίας του β' εδαφίου της παραγράφου 4 του 6^{ου} άρθρου της από 30-03-2020 ΠΝΠ (Α'75) σχετικά με τα πρόσθετα μέτρα και τις ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση της ανάγκης περιορισμού της διασποράς του κορωνοϊού, έως την 30-09-2020.
5. Τη με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του - **Α.Φ.Μ.**, κάτοικου, κατά της με αρ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικονομικού έτους 2014, διαχειριστικής περιόδου **01/01/2013 – 31/12/2013**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.** και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

6. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.
7. Την Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**, ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, της Α.Α.Δ.Ε., με την οποία ζητείται η απόρριψη της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής του - **Α.Φ.Μ.**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Από τον έλεγχο που διενεργήθηκε στον προσφεύγοντα από τη **Δ.Ο.Υ.**, στη διαχειριστική περίοδο **01/01/2013 – 31/12/2013** (Οικονομικό Έτος 2014), δυνάμει της με αριθμό εντολής ελέγχου, συντάχθηκε η από Έκθεση Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος. Απόρροια των διαπιστώσεων της προαναφερόμενης Έκθεσης Ελέγχου ήταν η έκδοση της με αρ. /..... Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικονομικού έτους 2014, διαχειριστικής περιόδου **01/01/2013 – 31/12/2013**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**, με την οποία καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα συνολικό ποσό ύψους **331.638,94 ΕΥΡΩ**, (Κύριος Φόρος **154.143,85 ΕΥΡΩ** + **158.089,93 ΕΥΡΩ** Πρόσθετος Φόρος / Προσ. Ανακρίβειας + **19.405,16 ΕΥΡΩ** Εισφορά Αλληλεγγύης). Η διαφορά φορολογητέου εισοδήματος οφείλεται στο γεγονός ότι α) από τον έλεγχο προέκυψαν λογιστικές διαφορές ύψους **5.960,50 ΕΥΡΩ**, που είναι η καθαρή αξία δαπανών για τις οποίες δεν κατείχε νόμιμο φορολογικό στοιχείο και β) από τον έλεγχο προσδιορίστηκε συνολικό ποσό ύψους **466.284,45 ΕΥΡΩ** που έχει πιστωθεί στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντα και προέρχεται από άγνωστη πηγή και δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματα του προσφεύγοντος και κατά συνέπεια συνιστά προσαύξηση περιουσίας.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου /..... ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων ζητά να ακυρωθεί ή να τροποποιηθεί η προσβαλλόμενη πράξη, για τους παρακάτω λόγους:

- 1) Οι βεβαιώσεις των πελατών του αξίας 448.286,27 ΕΥΡΩ, αξίας 37.547,21 ΕΥΡΩ, αξίας 124.837,21 ΕΥΡΩ, αξίας 35.262,17 ΕΥΡΩ και αξίας 64.789,80 ΕΥΡΩ, που βεβαιώνουν εμβάσματα που πραγματοποίησαν προς τον προσφεύγοντα, πρέπει να γίνουν δεκτά από τη Φορολογική Αρχή καθώς φέρουν την υπογραφή τους και τη σφραγίδα των επιχειρήσεων τους. Ο προσφεύγων δεν μπορεί μετά από τόσα χρόνια να υποχρεώσει τους πελάτες του στη να

απευθυνθούν και να πληρώσουν συμβολαιογράφο ή να πάνε σε δημόσια αρχή. Τα κόστη μιας τέτοιας διαδικασίας, ειδικά εάν ο πελάτης του δεν είναι κάτοικος είναι δυσβάσταχτα και για τους ίδιους και για εκείνον.

- 2) Δεν είναι δυνατό να μη λαμβάνονται υπ' όψη εξαγωγές που πραγματοποιήθηκαν κατά το έτος 2012 συνολικής αξίας 516.730,00 ΕΥΡΩ που στην πλειοψηφία τους πραγματοποιήθηκαν στο τέλος του συγκεκριμένου έτους.
- 3) Υπάρχει ιδιαιτερότητα στην εμπορία γουναρικών, κυρίως με πελάτες από τη Τα χρόνια εκείνα οι πελάτες του στη πολλές φορές και για άγνωστους στον προσφεύγοντα λόγους δεν είχαν τη δυνατότητα να στείλουν εμβάσματα προς το εξωτερικό και γι' αυτό το λόγο τα χρήματα εμβάζονταν από διαφορετικά ονόματα, πολλές φορές σε συνεργασία με τις ίδιες τις τράπεζες της

Αναφορικά με τους ανωτέρω ισχυρισμούς του προσφεύγοντος αυτοί πρέπει να απορριφθούν για τους παρακάτω λόγους:

Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο 443 του Π.Δ.503/1985 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) ορίζεται ότι: «Για να έχει αποδεικτική δύναμη ιδιωτικό έγγραφο πρέπει να έχει την ιδιόχειρη υπογραφή του εκδότη ή αντί για υπογραφή ένα σημάδι που αυτός έβαλε και επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο ή άλλη δημόσια αρχή, που βεβαιώνει πως το σημάδι έχει τεθεί αντί για την υπογραφή και ότι ο εκδότης δήλωσε ότι δεν μπορεί να υπογράψει».

Επειδή, στο άρθρο 445 του Π.Δ.503/1985 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) [όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 παρ.2 Ν.3994/2011, ΦΕΚ Α 165/25.7.2011] ορίζεται ότι: «Έγγραφα ιδιωτικά, συνταγμένα σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, εφόσον η γνησιότητα τους αναγνωρίσθηκε ή αποδείχθηκε, αποτελούν πλήρη απόδειξη ότι η δήλωση που περιέχουν προέρχεται από τον εκδότη του εγγράφου, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη. Με τους ίδιους όρους αυτά αποτελούν πλήρη Απόδειξη και ως προς το περιεχόμενο των δικαιοπρακτικών δηλώσεων».

Επειδή, στο άρθρο 446 του Π.Δ.503/1985 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) ορίζεται ότι: «Το ιδιωτικό έγγραφο αποκτά βέβαιη χρονολογία ως προς τους τρίτους μόνον όταν το θεωρήσει συμβολαιογράφος ή άλλος δημόσιος υπάλληλος, αρμόδιος κατά το νόμο ή όταν πεθάνει ένας από εκείνους που το υπέγραψαν ή όταν το ουσιώδες περιεχόμενό του αναφερθεί σε δημόσιο έγγραφο ή όταν υπάρξει άλλο γεγονός που κάνει με ανάλογο τρόπο βέβαιη τη χρονολογία. Η θεώρηση γίνεται με σημείωση επάνω στο έγγραφο της λέξης "θεωρήθηκε" και της χρονολογίας».

Επειδή, στην παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν.4250/2014 ορίζεται ότι: «.. Ομοίως, υποβάλλονται και γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα ιδιωτικών εγγράφων τα οποία έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο, καθώς και ευκρινή φωτοαντίγραφα από τα πρωτότυπα όσων ιδιωτικών εγγράφων φέρουν θεώρηση από υπηρεσίες και φορείς της περίπτωσης α' .

Ομοίως, υποβάλλονται και γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα εγγράφων που έχουν εκδοθεί από αλλοδαπές αρχές και έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο.....»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση οι βεβαιώσεις που προσκόμισε ο προσφεύγων των πελατών του αξίας 448.286,27 ΕΥΡΩ, αξίας 37.547,21 ΕΥΡΩ, αξίας 124.837,21 ΕΥΡΩ, αξίας 35.262,17 ΕΥΡΩ και αξίας 64.789,80 ΕΥΡΩ, που βεβαιώνουν εμβάσματα που πραγματοποίησαν προς τον προσφεύγοντα, αποτελούν ιδιωτικά έγγραφα που δεν είναι βέβαιης χρονολογίας, ούτε έχουν θεωρηθεί για το γνήσιο της υπογραφής, ούτε φέρουν επισημείωση (apostille) της σύμβασης της Χάγης αν και φέρεται να έχουν συνταχθεί στη Βάσει των ανωτέρω τα προαναφερόμενα έγγραφα δεν έχουν αποδεικτική δύναμη. Πέραν τούτου ακόμη κι αν δεν τίθονταν εν αμφιβόλω η χρονολογία σύνταξης και το γνήσιο της υπογραφής των συναλλασσόμενων στα κρινόμενα έγγραφα, τα στοιχεία αυτά δε θα ήταν επαρκή για τη δικαιολόγηση των πρωτογενών καταθέσεων, χωρίς λοιπά στοιχεία, τουλάχιστον από το τραπεζικό σύστημα (εγχώριο και της).

Αναφορικά με το δεύτερο και τρίτο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από

οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή, στην παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν.2238/1994 (όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 και ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι 30-09-2010), ορίζεται ότι: «3.Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1175/16-11-2017 διευκρινίζεται ότι: «1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου..... 4. Το ποσό τραπεζικού λογαριασμού που τροφοδότησε έμβασμα και λογίζεται ως φορολογητέο εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, φορολογείται ως εισόδημα της διαχειριστικής περιόδου κατά την οποία προκύπτει ότι εισήχθη το ποσό αυτό στην περιουσία του δικαιούχου του λογαριασμού, η δε μεταφορά με έμβασμα χρηματικού ποσού από τραπεζικό λογαριασμό δικαιούχου σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό του (στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή) δεν αποτελεί προσαύξηση της περιουσίας του. Συνεπώς, κρίσιμος δεν είναι,

τουλάχιστον κατ' αρχήν ο χρόνος διενέργειας του εμβάσματος, αλλά είτε ο χρόνος της κατάθεσης του επίμαχου ποσού (ή σε περίπτωση τμηματικής κατάθεσης του, ο χρόνος που κατατέθηκε καθένα από τα τμήματα του) στον τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου, μέσω του οποίου έγινε το έμβασμα, είτε ο προγενέστερος αυτού χρόνος κατά τον οποίο προκύπτει ότι επήλθε η αντίστοιχη προσαύξηση της περιουσίας του (ΣτΕ 1225/2017, 884/2016, 435/2017). Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται κατόπιν της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση πληροφοριών και στοιχείων από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Αν η εντός ευλόγου χρόνου συλλογή στοιχείων σχετικά με τη διαπίστωση του χρόνου προσαύξησης της περιουσίας καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής, γεγονός που πρέπει να βεβαιώνεται από τη φορολογική αρχή με ειδική αιτιολογία, αυτή μπορεί να διαπιστώσει τον κρίσιμο, κατά τα προεκτεθέντα, χρόνο με βάση όσα στοιχεία κατάφερε να συγκεντρώσει ο έλεγχος και, στην εξαιρετική περίπτωση παντελούς έλλειψης τέτοιων στοιχείων, να θεωρήσει κατά τεκμήριο ως κρίσιμο χρόνο εκείνον του εμβάσματος (ΣτΕ 884/2016)....».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση ο ισχυρισμός της φορολογικής αρχής ότι για εμβάσματα ύψους 710.476,40 ΕΥΡΩ που έλαβε ο προσφεύγων στους τραπεζικούς του λογαριασμούς δεν προσκομίστηκαν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και δεν κατέστη δυνατό να αντιστοιχηθούν με τα στοιχεία των πελατών για τους οποίους εκδόθηκαν τα τιμολόγια των εξαγωγών δεν είναι αυθαίρετος αλλά τεκμηριώνεται πλήρως στη σχετική από Έκθεση Μερικού Φορολογικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, στην οποία αναφέρονται όλα τα στοιχεία που έλαβε υπόψη του ο έλεγχος, όπως μεταξύ των άλλων και τις εξαγωγές που πραγματοποίησε ο προσφεύγων κατά το έτος 2012 καθώς και όλες τις ελεγκτικές ενέργειες / επαληθεύσεις που ακολούθησε προκειμένου να καταλήξει στο πόρισμα του.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι πελάτες του από τη δεν μπορούσαν να στείλουν έμβασμα για να τον εξοφλήσουν ενώ άλλοι, που δεν τους γνώριζε, του έμβαζαν χρήματα στους λογαριασμούς του, διότι αυτοί μπορούσαν να πραγματοποιούν εμβάσματα, είναι αναπόδεικτος.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτ. / ενδικοφανούς προσφυγής του - **Α.Φ.Μ.** και την επικύρωση της με αρ. με αρ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού

Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικονομικού έτους 2014, διαχειριστικής περιόδου **01/01/2013 – 31/12/2013**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος με βάση τη με αριθμό Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικονομικού έτους 2014, διαχειριστικής περιόδου **01/01/2013 – 31/12/2013**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**, καταλογιζόμενο ποσό με την παρούσα απόφαση:

Περίοδος 01/01/2013 – 31/12/2013

Ανάλυση	
Διαφορά Φόρου	154.143,85
Πρόσθετος Φόρος / Πρόστιμο ανακρίβειας	158.089,93
Διαφορά εισφοράς αλληλεγγύης	19.405,16
Συνολικό ποσό για καταβολή	331.638,94

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με την νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
ο Προϊστάμενος
Της Υποδιεύθυνσης – Επανεξέτασης
και Νομικής Υποστήριξης

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η :

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.